

Marion Thorning

Rugemor

180 sider

Trykværket En væsentlig bog skrevet med overblik og følelse.

Bogen er fortællingen om Laura og Teis, der kæmper for at få det barn. Da det ikke lykkes på naturlig måde, beslutter de sig for at tage kontakt til et firma, der tilbyder en rugemor. Udover fokus på det at være rugemor og få kontakt med en, og hvordan det er at være barn af en, handler bogen også bredt om de følelser, der kan opstå parterne imellem og i relationerne udadtil, når det går op for parret, at man ikke kan blive gravid i sengen.

Hvad helvede bilder du dig ind. Tror du ikke, jeg ved, at jeg kan få masser af børn.

Jeg ser med tilfredshed, hvor blegt hans ansigt er.

Laura, vi har været i hænderne på alverdens eksperter. Måske skal vi bare stoppe her.

Mine gravide veninder taler med deres ufødte barn.

Ind imellem har jeg mareridt om, hvad der sker med barnet, når det bliver taget fra rugemoderen og lagt i armene på en fremmed, mig.

Ordet barnløs er i kategori med ordet arbejdsløs.

Uden børn vil jeg altid være en underskudsforretning.

Mine forældre har leveret mig med en uduelig livmor. Nogle af udsagnene reflekterer man over, nogle ler man af, fælles for dem alle er, at de er udtrykt på en tragisk baggrund. Det er tydeligt, at forfatteren er klar over det, og at hun i sin roman har indlagt en lang række overvejelser om decideret det at være i krise over den tragedie, mange føler, når de ikke kan få børn. Vi, der ikke har prøvet at være i den situation, kan så til gengæld nikke genkendende til mange af de ting, der sker undervejs i et forhold, som desperat belastes af en krise. Og er vi tilstrækkeligt uheldige, så rammer krisen sandsynligvis mere end dobbelt, når det er ens fysiske tilstand, det hele handler om.

Bogen er godt skrevet, er meget konkret og mundret og gør visse steder brug af fine, litterære teknikker.